

תת"ע 590/22 - דהן שלמה יוחנן נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע 590-03-22 מדינת ישראל נ' דהן שלמה יוחנן
תיק חיצוני: 10156577024

מספר בקשה: 5

בפני	כבד השופטת עידית פלא
מבקש	דהן שלמה יוחנן
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

עסוקין בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 21.9.22, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגיןה נשפט.

עינתי בטעוני המבוקש בבקשת, ומושלת ניתנה תגובה המשיבה, ניתנת החלטתי על סמן החומר הקיים ללא תגובה (עפ"ת (מחוזי ח') 25991-10-22 נתן איזגיאיב נ' מדינת ישראל) (נבו 15.12.2022) פסקה 17).

בית המשפט יעתיר בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיימם חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - בעניינו, מועד הדיון נקבע בבקשת דחיה שהוגשה על ידי המבוקש ביום 16.3.22; והיתה מוטלת עליו החובה לבדוק את ההחלטה שהתקבלה בבקשת שהגיש, ולבירר אם נדחה הדיון ולאיזה מועד. נקבע, כי "בעל דין אשר מגיש בקשה לדחית מועד דין - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להלן על עצמו בדיעד". (רע"פ 1798/15 **שרין עמى נ' מדינת ישראל**). לפיכך, חזקה על המבוקש, כי שהוגש בקשה לדחית דין, יבדוק את ההחלטה שניתנה בה; ואין בידי לקבל את הטענה כי לא היה מודיע שיש לו משפט. האחריות בעניין זה מוטלת עליו, ולא ניתן להגיש בקשה בבחינת "שגר ושכח". לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבוקש, ככלא טרח לבירר מעתה החלטה בבקשת הדחיה שהגיש, ומושלת עשה כן, אין לו להלן אלא על עצמו.

יתרה מכך, בעניינו, על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נמסרה ביום 22.3.22 למבקר "לידי הנמען הרשם"; אך שקיימת אינדיקציה ברורה לזמן המבוקש לדין בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה המצוי

עמוד 1

בתיק בית המשפט; ואין בטענת המבקש, כי הוא לא חתום על אישור המסירה, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובטה בראייה כלשהי, אף לא נעשה כל בירור מצד המבקש בסוף הדואר אשר באמצעותו נמסר הזימון, כדי להפריך את המcision באישור המסירה על ידי עובד הדואר, ולסתור את חזקתו המסירה.

אין גם לקבל את הטענה, כי המבקש הגיע בקשה להישפט ואין סיבה שלא יבוא למשפט עליו ביקש להישפט - ראו לעניין זה עפ"ת (מחוזי ח' 22-10-2022 **נתן איזגיאיב נ' מדינת ישראל**)נבו בפסקה 14: "אני יכול להסכים עם טענת הסגנו המלומד, כפי שעלה בדין, לפיה, "כאשר אדם מבקש להישפט וטורח וטוען שלא קיבל ומכחיש הגם נסיבות הדו"ח, יש לתת לו יומו בבית המשפט' וגם חייבו בהוצאות של 500 ₪". קבלת טענה מעין זו, משמעותה ביטול הלכה למעשה של חזקתו המסירה, שכן כל אימת שימושית טענה על ידי מי ש"טרח" וביקש להישפט, כי לא קיבל את הזימון, יש לבטל את שיפוטו בהuder, מבלי שהונח כל הסבר ומבל שניתנה כל הוכחה לעניין הסירוב לדריש את הדואר".

משאלו פנוי הדברים, לא הוכח כי הייתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיימים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו. הנאשם לא מעלה טענות הגנה ואין מעלה טענה הכופרת בתשתית העובדתית של כתוב האישום ולא מצביע על כל פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט.

גם העונש שהושת על המבקש (כנס הברירה) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

ה המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחתת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 17/8427 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם בנבו), ע"פ 08/4808 **מדינת ישראל נ' שרון מנחים** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניtan מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדים.

ניתנה היום, ט' בטבת תשפ"ג, 02 ינואר 2023, בהuder הצדדים.